

Bruxelles, den 21.10.2014
COM(2014) 640 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**om resultaterne af åleforvaltningsplanernes gennemførelse samt evaluering af
udsætningsforanstaltningerne og udviklingen i markedspriserne for ål, der er under
12 cm lange**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om resultaterne af åleforvaltningsplanernes gennemførelse samt evaluering af udsætningsforanstaltningerne og udviklingen i markedspriserne for ål, der er under 12 cm lange

Baggrund

Denne rapport forelægges Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 ("åleforordningen")¹.

I åleforordningen fastsættes der foranstaltninger, som tager sigte på at genoprette bestanden af europæisk ål, som befinder sig på det laveste niveau, der hidtil er set. I sin rådgivning i perioden 2000-2010 har ICES gentagne gange gjort opmærksom på, at bestanden fortsat er i drastisk tilbagegang med en rekruttering på blot 1-5 % af den rekruttering, der blev observeret i 1970'erne, hvor ålebestanden blev anset for at have en sund størrelse. Europæisk ål har siden 2009 også været opført i tillæg II til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), som vedrører arter, der ikke nødvendigvis er udryddelsestruede, men som skal være underlagt kontrol, når de handles med, for at undgå, at de udnyttes på en måde, som er uforenelig med artens overlevelse. Dette afspejles, ved at ål er opført i bilag B til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter. I december 2010 konkluderede Den Videnskabelige Undersøgelsesgruppe, som er nedsat ved nævnte forordning, at det ikke kunne udelukkes, at fangst og indsamling af europæisk ål i naturen eller eksport af sådanne ål kan have en skadelig indvirkning på artens bevaringsstatus². CITES' styrelsesråd i EU har på den baggrund ikke kunnet give tilladelse til eksport af ål fra EU siden december 2010.

Medlemsstater med vandopløbslande, som er levesteder for ål, skal i henhold til åleforordningen udarbejde og gennemføre åleforvaltningsplaner. Disse åleforvaltningsplaner skal indeholde forvaltningsforanstaltninger for at sikre, at det lykkes mindst 40 % af voksne ål at undslippe tilbage til havet set i forhold til den undslipning, der ville have fundet sted i mangel af menneskeskabte forhindringer. Åleforvaltningsplanerne kan bl.a. indeholde følgende foranstaltninger: foranstaltninger til reduktion af erhvervsfiskeriet, foranstaltninger til begrænsning af fritidsfiskeriet, udsætningsforanstaltninger, strukturelle foranstaltninger med henblik på at gøre floder passable og forbedre levestederne i floderne, transport af blankål fra indvande, bekæmpelse af prædatorer, foranstaltninger vedrørende vandkraftturbiner og

---

¹ EUT L 248 af 22.9.2007, s. 17. Udtalelsen fra STECF som omhandlet i åleforordningens artikel 9, stk. 2, findes på: http://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/594118/2013-07_STECF+PLEN-13-02_JRC83565.pdf (s. 113 ff.).

² Der findes et resumé af konklusionerne af det 54. møde i Den Videnskabelige Undersøgelsesgruppe om handel med vilde dyr og planter, som blev afholdt den 3. december 2010: https://circabc.europa.eu/sd/a/49ab3fc9-646b-4b35-ac42-f0333479ce24/54_summary_srg.pdf.

akvakultur og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at nå et undslipningsniveau på 40 % som nævnt ovenfor. I de medlemsstater, hvor det er tilladt at fiske efter ål, der er under 12 cm lange (glasål), skal 60 % af fangsterne forbeholdes udsætning³.

Status over bestanden af europæisk ål

Kommissionen modtager regelmæssigt videnskabelig rådgivning om bestandssituationen for europæisk ål. ICES har rådgivet om ål siden 1999, og det fremgår af denne rådgivning, at bestanden og af europæisk ål på alle stadier i livscyklussen (glasål, gulål og blankål) har været i tilbagegang over lang tid, hvilket også gælder rekrutteringen.

Ifølge den seneste rådgivning fra ICES, som blev offentliggjort i november 2013, befinder ålebestanden sig fortsat i en kritisk situation, som kræver hurtig handling. Det fremgår af rådgivningen, at der i de seneste to år er sket en stigning i den årlige rekruttering af glasål på knap 1 % til 1,5 % i Nordsøen og fra 5 % til 10 % andre steder. Denne stigning bør dog ses i en historisk sammenhæng og har ingen indflydelse på undslipningen af voksne ål på kort sigt på grund af ålegenerationens varighed. Der er derfor på nuværende tidspunkt ingen ændringer i opfattelsen af bestandens status som værende kritisk.

Den videnskabelige vurdering blev foretaget på grundlag af ufuldstændig rapportering og ikke-standardiseret dataindsamling og -behandling. Der foreligger derfor ikke nogen fuldstændig vurdering af situationen for bestanden, som også forekommer uden for EU-farvandene.

Den Internationale Naturbeskyttelsessammenslutning har også forelagt videnskabelig rådgivning og har i 2014 vurderet, at arten er alvorligt udryddelsestruet som følge af en drastisk nedgang i ålepopulationen. Den Internationale Naturbeskyttelsessammenslutning konkluderer, at der i løbet af de sidste 45 år er sket en væsentlig nedgang (90-95 %) i rekrutteringen af europæisk ål i en stor del af det geografiske område, hvor den forekommer, som følge af en række trusler mod ålen i de forskellige stadier af dens livscyklus.

Status over gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1100/2007

Gennemførelsen af åleforordningen er præget af væsentlige forsinkelser. Medlemsstaterne indsendte deres åleforvaltningsplaner for sent (med fristoverskridelser på flere måneder til

---

³ I henhold til åleforordningens artikel 2, stk. 1, skal medlemsstaterne identificere og fastlægge de individuelle vandløbsoplande på deres nationale territorium, som udgør naturlige levesteder for den europæiske ål (ålevandløbsoplande), og i henhold til samme forordnings artikel 7, stk. 1, skal 60 % af de årlige fangster af ål, der er under 12 cm lange (glasål) forbeholdes udsætning. Dette niveau skal nås senest den 31. juli 2013.

næsten to år). De tekniske evalueringer tog længere tid end forventet, rapporter skulle forelægges Kommissionen endnu en gang til godkendelse, og gennemførelsen af de fleste planer og anvendelsen af udsætningsforanstaltningerne blev derfor tilsvarende forsinket.

Nitten medlemsstater har indsendt åleforvaltningsplaner. Disse planer indeholder forskellige foranstaltninger, som tager sigte på at reducere omfanget af dødelighedsfaktorer, herunder fiskerirestriktioner og andre tiltag, der navnlig har til formål at ændre eller fjerne hindringer for ålens vandring, udsætte ål, reducere forurening og bekæmpe parasitter. Inden de blev godkendt af Kommissionen, blev alle åleforvaltningsplanerne gennemgået af ICES.

Seks medlemsstater blev fritaget for forpligtelsen til at opstille åleforvaltningsplaner, eftersom deres område ikke anses for at udgøre vigtige naturlige levesteder for ål (artikel 3)⁴. To medlemsstater⁵ har ikke indsendt planer og skal derfor i stedet reducere fiskeriindsatsen efter ål med 50 % (jf. åleforordningens artikel 4, stk. 2).

I henhold til åleforordningens artikel 9, stk. 1, skal medlemsstaterne hvert tredje år aflægge rapport om, hvor langt de er nået med gennemførelsen af deres åleforvaltningsplaner. Disse rapporter skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

- a) den andel af biomassen af blankål, der i hver medlemsstat undslipper til havet for at gyde set i forhold til det niveau, der er fastsat som mål i artikel 2, stk. 4
- b) omfanget af fiskeriindsatsen efter ål for hvert år, og den reduktion, der er foretaget i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 4
- c) omfanget af dødelighedsfaktorer uden for fiskeriet, og den reduktion af disse, der er foretaget i henhold til artikel 2, stk. 10
- d) mængden af glasål, der er fanget, og de andele heraf, der anvendes til forskellige formål.

De fleste af medlemsstaterne overholdt fristen for indlevering af den første statusrapport (den 30. juni 2012)⁶. At medlemsstaterne vedtog deres åleforvaltningsplaner på forskellige tidspunkter (mellem juli 2009 og 2011) afspejles også i statusrapporterne. Nogle nationale myndigheder og forskere har påpeget, at der ikke har været tilstrækkelig tid til at indsamle data og/eller vurdere virkningen af åleforvaltningsplanernes gennemførelse.

Statistisk og videnskabelig evaluering af resultaterne af åleforvaltningsplanerne

Samtlige statusrapporter blev gjort til genstand for en statistisk og videnskabelig evaluering. Den videnskabelige rådgivning, der blev afgivet som respons på Kommissionens ad hoc-

---

⁴ Østrig, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Cypern og Malta.

⁵ Bulgarien og Slovenien.

⁶ På nuværende tidspunkt er det kun Finland, der ikke har indsendt sin statusrapport.

anmodning om en teknisk evaluering af åleplanernes gennemførelse, blev modtaget i juni 2013⁷. Rådgivningen bekræftede, at der i de fleste forvaltningsenheder for ål, dvs. de 81 forvaltningsenheder, som medlemsstaterne har oprettet med henblik på gennemførelsen af deres åleplaner, var gjort fremskridt med gennemførelsen af de fiskerirelaterede forvaltningsforanstaltninger, men at de øvrige foranstaltninger vedrørende forbedring af levesteder, bekæmpelse af parasitter og prædatorer ofte var blevet udsat eller kun var delvis gennemført.

Overordnet set er det i den nuværende situation vanskeligt at vurdere, om resultaterne af åleforvaltningsplanerne opfylder åleforordningens mål om 40 % undslipning.

Det understreges i ICES's rådgivning, at det ikke altid er muligt at påvise, om de enkelte foranstaltninger er effektive, fordi der mangler de fornødne oplysninger, eller fordi de pågældende foranstaltninger ikke forventes at få virkning umiddelbart eller på kort sigt. Det er f.eks. højst sandsynligt, at begrænsningerne i fiskeriet efter blankål har bidraget til stigningen i mængden af ål, der undslipper tilbage til havet. De forvaltningsforanstaltninger (f.eks. udsætning), der er rettet mod ål i det foregående stadium af deres livscyklus, forventes ikke endnu at have bidraget til øget undslipning af blankål af rent biologiske grunde (en ålegeneration, dvs. udviklingen til blankål varer fra ca. 5 år i middelhavslaguner til 25-30 år i Nordeuropa). Det er også på dette tidspunkt vanskeligt at vurdere de ikke-fiskerirelaterede foranstaltninger, som vedrører vandkraftværker, pumpestationer og andre hindringer for ålens vandring, navnlig fordi sådanne foranstaltninger er meget specifikke for de enkelte steder, og fordi der mangler evalueringsdata. Det konkluderes dog ikke i rådgivningen, at disse forvaltningsforanstaltninger er ineffektive, eller at de ikke vil være effektive på langt sigt.

Det er af ovennævnte grunde således ikke muligt at vurdere de enkelte forvaltningsenheders bidrag til genopretningen af den samlede bestand. Ifølge medlemsstaternes statusrapporter er der 17 forvaltningsenheder ud af de 81, der er oprettet, som når biomassemålene. I 42 forvaltningsenheder er målet ikke nået, og der mangler rapporter for 22 forvaltningsenheder. 24 forvaltningsenheder har rapporteret, at de har opfyldt deres mål om reduktion af menneskeskabt dødelighed, 19 har rapporteret, at de ikke har nået disse mål, mens 38 ikke har indberettet alle de bestandsindikatorer, der er nødvendige for at foretage evalueringen. Den videnskabelige rådgivning har desuden fremhævet værdien af at fastlægge, hvilke yderligere foranstaltninger (bortset fra fiskerirestriktioner) der har størst sandsynlighed for at bidrage til at nå forvaltningsmålene⁸.

---

⁷ Rådgivning fra ICES som svar på en anmodning fra EU om en teknisk evaluering af de fremskridt, der er gjort inden for rammerne af åleforvaltningsplanerne (rapport fra ICES' rådgivende udvalg, 2013 (ICES Advice 2013, Book 9, Section 9.3.3.3. s. 17).

⁸ Rapport fra STECF's 43. plenarforsamling den 8.-12. juli 2013 i København (Report EUR 26094).

Udsætning

I henhold til åleforordningen skal medlemsstater, som tillader fiskeri efter glasål, forbeholde mindst 60 % af fangsten til udsætning i EU i bevarelsesøjemed. Det er dog ikke sikkert, at 60 % af den samlede fangst rent faktisk er blevet udsat, da efterspørgslen tilsyneladende ikke er tilstrækkeligt stor. Udsætning er en foranstaltning, der indgår i næsten samtlige åleplaner. Ifølge den videnskabelige vurdering er det kun få forvaltningsenheder, der har nået deres udsætningsmål, idet de fleste forvaltningsenheder kun har nået målet delvist, mens enkelte forvaltningsenheder slet ikke har gennemført dette tiltag.

I den videnskabelige rådgivning om bestandssituationen for europæisk ål for 2012⁹ gives der udtryk for bekymring om den nuværende praksis for udsætning af ål, og det påpeges, at det ikke er klart, om udsætning rent faktisk bidrager til at sikre, at der er flere blankål, der undslipper til havet, eller til at opretholde fiskeriet efter ål i visse forvaltningsenheder. I den videnskabelige vurdering af gennemførelsen af åleplanerne¹⁰ konkluderes det, at udsætning i henhold til åleplanerne ikke forventes at have bidraget til øget undslipning af blankål. Om foranstaltningen er effektiv er fortsat usikkert, fordi der mangler oplysninger om nettofordele på grund af den tid, det tager ålen at nå blankålestadiet.

Forskerne stiller sig også tvivlsomme over for, om udsætning bidrager til gydebestanden, og det er blevet anbefalet, at *alle udsatte ål bør mærkes, således at de kan skelnes fra vilde ål, når der efterfølgende udtages prøver*¹¹. Selvom virkningen af udsætninger ikke kan påvises umiddelbart på grund af ålegenerationens varighed, er der for nylig foretaget nogle undersøgelser i Sverige, hvor man har forsøgt at spore udsatte ål for at kontrollere, om de vandrer på samme måde som naturligt rekrutterede ål¹². De første resultater tyder på, at udsatte ål har samme adfærd som naturligt rekrutterede ål.

---

⁹ ICES-rådgivning om europæisk ål (ICES Advice 2012, Book 9, Section 9.4.7), hvor der står følgende: *I lyset af den nuværende rekordlave forekomst af glasål understreger ICES, at programmerne for udsætning af glasål sandsynligvis ikke bidrager væsentligt til genopretningen af bestanden af europæisk ål. Det skal overordnet set kunne bevises, at udsætning skaber nettofordele i form af bidrag til undslipning af blankål og gydepotentialitet. Der bør, inden udsætning finder sted, eller inden eksisterende udsætningstiltag fortsættes, foretages en risikoanalyse, hvori der tages hensyn til dødelighed som følge af fiskeri, opbevaring og transport og dødelighed, som forekommer efter selve udsætningen, samt andre faktorer, herunder sygdom og overførsel af parasitter. For at fremskynde genopretningen af bestanden bør alle fangster af glasål benyttes til udsætning. Der bør kun udsættes glasål de steder, hvor det kan forventes, at ålene overlever, indtil de når blankålestadiet, og mulighederne for undslipning er gode. Der bør således ikke foretages udsætning med henblik på fortsat fiskeri, og udsætningen bør kun finde sted, hvor den menneskeskabte dødelighed er lav.*

¹⁰ Rådgivning fra ICES som svar på en anmodning fra EU om en teknisk evaluering af de fremskridt, der er gjort inden for rammerne af åleforvaltningsplanerne (rapport fra ICES' rådgivende udvalg, 2013 - ICES Advice 2013, Book 9, Section 9.3.3.3, s. 17.)

¹¹ Rapport fra 2011 fra ICES-arbejdsgruppen om ål (EIFAAC/ICES Working Group on Eel).

¹² Wickström & Sjöberg, Traceability of stocked eels – the Swedish approach, *Ecology of Freshwater Fish 2013*, s. 1.

I bilag II til denne rapport findes et resumé af medlemsstaternes gennemførelse af åleudsætninger.

Udviklingen i markedspriserne for glasål og ulovlig handel

I henhold til åleforordningens artikel 7, stk. 6, skal Kommissionen på grundlag af de oplysninger om priser, som medlemsstaterne sender den, og på anmodning af den pågældende medlemsstat træffe foranstaltninger for at rette op på situationen, hvis markedspriserne for ål til udsætning falder markant sammenlignet med priserne for ål, der anvendes til andre formål. Sådanne foranstaltninger kan omfatte en reduktion af den procentdel glasål, der skal forbeholdes udsætning som fastsat i forordningens artikel 7, stk. 2. Der er endnu ikke truffet sådanne foranstaltninger.

Kommissionen skal i henhold til forordningens artikel 7, stk. 7, aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet før den 1. juli 2011 med henblik på en vurdering af, om udsætningsforanstaltningerne er effektive og en evaluering af markedspriserne for glasål. Kommissionen har mindet medlemsstaterne om deres forpligtelse til at indberette priserne på glasål i 2011 og 2012. I juli 2012, dvs. et år efter den første frist for indberetning af disse priser, har tolv medlemsstater indsendt rapporter med oplysninger om priser, hvoraf kun 9 var fuldstændige. Kommissionen har derfor ikke kunnet opfylde rapporteringskravene i artikel 7, stk. 7, til tiden.

En foreløbig evaluering af udviklingen i markedspriserne for glasål som indberettet af medlemsstaterne er inkluderet i denne rapport. I bilag I findes et resumé af de oplysninger, som medlemsstaterne har indsendt om de kilopriser for glasål, som er betalt for ål til udsætning i de forskellige medlemsstater.

Eftersom europæisk ål er opført i tillæg II til CITES (hvilket er omsat til EU-lovgivning ved forordning (EF) nr. 338/97), har det siden december 2010 været forbudt at importere til og eksportere ål fra Den Europæiske Union¹³. Glasål, der er fanget i EU-farvande kan derfor ikke handles med uden for EU. Glasål, der ikke anvendes til udsætning, kan enten anvendes til konsum (hovedsagelig i Spanien og Frankrig) eller til opdræt i akvakulturbrug (hovedsagelig i Nederlandene og Danmark, men også i Grækenland).

---

¹³ Rådets Forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1).

Eftersom der ikke foregår international handel med ål, og der mangler fyldestgørende oplysninger om priserne i medlemsstaterne, er det umuligt at sammenligne priserne på glasål til udsætning med priserne på glasål til andre formål.

Anbefalinger med henblik på at gøre åleforordningen mere virkningsfuld

Til trods for gennemførelsen af åleforvaltningsplaner er bestanden af europæisk ål fortsat i en kritisk situation, og der bør anvendes en forsigtighedstilgang, indtil der foreligger tydelige beviser på en varig forøgelse af rekrutteringen og antallet af voksne ål. Den videnskabelige rådgivning lyder konsekvent på, at al menneskeskabt dødelighed (både fiskerirelateret og ikke-fiskerirelateret) bør reduceres til så tæt på nul som muligt, og at der er behov for omgående handling. Det bør således i tråd med denne videnskabelige rådgivning overvejes, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at reducere niveauet for den nuværende menneskeskabte dødelighed.

Gennemførelsen af åleplanerne har resulteret i restriktioner for fiskeriet, som kan føre til en forøgelse af rekrutteringen af glasål inden for et par år. Det er derfor nødvendigt at vurdere virkningen af sådanne restriktioner på kort sigt.

Af andre menneskeskabte dødelighedsfaktorer end fiskeri skal nævnes vandkraftværker og pumpestationer, tab eller forringelse af levesteder, forurening, sygdom og parasitter. Der bør sættes mere fokus på forvaltningsforanstaltninger, som er rettet mod disse andre menneskeskabte dødelighedsfaktorer, hvoraf de fleste kun er gennemført delvist i medlemsstaterne. Selvom målet i de nationale forvaltningsplaner er at sikre, at 40 % af blankålene undslipper til havet (det mål, der er fastsat i åleforordningens artikel 2, stk. 4), foreligger der endnu ikke fuldstændige data fra EU eller fra lande uden for EU til at kunne vurdere, om dette mål nås på EU-niveau eller for hele ålebestanden.

Når det gælder udsætning, hvis indvirkning på bestanden af europæisk ål først kan vurderes på langt sigt, viser den videnskabelige rådgivning, at der hersker en vis bekymring med hensyn til den nuværende udsætningspraksis, og det påpeges, at det endnu ikke kan bevises, at udsætning faktisk bidrager til at sikre øget undslipning. Det er derfor nødvendigt at indføre metoder til evaluering af den virkning, som udsætning har på undslipningen af blankål. Det bør også overvejes, om åleforordningens bestemmelser om udsætning stadig er tilstrækkelige, når man tager problemerne med gennemførelsen heraf i betragtning. Kommissionens tjenestegrene følger nøje de videnskabelige undersøgelser af dette spørgsmål med henblik på at kunne løse det i overensstemmelse med de nyeste opdagelser.

Af forvaltningshensyn pålægger åleforordningen også medlemsstaterne væsentlige rapporteringsforpligtelser, fordi det er nødvendigt med fyldestgørende indberetning af indikatorer for at kunne vurdere bestandssituationen ordentligt og vurdere, om åleplanerne er

gennemført effektivt. Rapporteringen har dog ofte været mangelfuld, og der er forskel på, hvordan oplysningerne indberettes, og hvordan de indberettede bestandsindikatorer er beregnet. Hvis formatet for datatabellerne og beregningsmetoderne blev standardiseret, ville det lette rapporteringen og samtidig gøre det muligt at foretage en bedre evaluering af, hvor effektive de individuelle forvaltningsforanstaltninger er i de enkelte forvaltningsenheder.

Kommissionen agter at bede om en ekstern videnskabelig undersøgelse af de metoder, som medlemsstaterne anvender, og hvis relevant, en ajourføring af eller en ny vurdering af bestandsindikatorerne for ål. Målet er at fremskaffe pålidelige skøn over bestandsparementrene for de enkelte forvaltningsenheder for at få et billede af bestandssituationen og udnyttelsen af ål i hele Europa, bedømme virkningen af åleforordningen og overveje, om der er behov for yderligere foranstaltninger. Om nødvendigt vil Kommissionen på grundlag af disse råd overveje, hvordan og hvorledes åleforordningen kan gøres mere virkningsfuld, herunder om der er behov for en revision af forordningen.

Kilder

Rapport fra STECF's 43. plenarforsamling den 8.-12. juli 2013 i København (Report EUR 26094).

ICES-rådgivning på anmodning fra EU om en teknisk evaluering af de fremskridt, der er gjort inden for rammerne af åleforvaltningsplanerne (Special Request, juni 2013).

ICES, Report of the Workshop on Evaluation of Progress of the Eel Management Plan 2013 (rapport fra workshop om åleforvaltningsplaner) afholdt den 13.-15. maj 2013 i ICES hovedkvarter i København (ICES CM/ACOM:32. s. 757).

ICES advice for 2014, European eel, november 2013.

ICES, Report of the Joint EIFAAC/ICES Working Group on Eels (WGEEL) (rapport fra den fælles EIFAAC/ICES-arbejdsgruppe om ål) afholdt den 18.-22. marts 2013 i Sukarietta i Spanien og den 4.-10. september 2013 i København.

ICES, Report of the Workshop on Eel and Salmon DCF Data (WKESDCF) (rapport fra arbejdsgruppen om ål og laks) afholdt den 3. – 6. juli 2012 i ICES's hovedkvarter i København (ICES CM/ACOM: 62).